

Paardentherapeut Anja Thomassen-Marcinski, een vrouw met een missie

'KENNIS IS PAARDENWELZIJN'

Haar liefde voor paarden reikt ver. Héél ver. Het liefst zou ze de hele wereld wakker willen schudden en vertellen dat er betere manieren zijn om met paarden om te gaan dan doorgaans gebruikelijk is. Toch is ze beslist geen roepende in de woestijn, want ze heeft al veel mensen aan het denken gezet. En inmiddels heeft cranio-sacraalpaardentherapeut Anja Thomassen-Marcinski een zeer praktische manier bedacht om haar gedachtegoed verder vorm te geven: in september start ze namelijk met de Hippo Sofia Academie, een opleidingsinstituut voor complementaire geneeswijzen en disciplines om het paardenwelzijn te bevorderen.

Tekst: Ria Teeuw/Foto's: Margriet Markerink

Ze is een vrouw met een missie, dat is duidelijk. Als ze vertelt wat haar drijft, is ze al na enkele seconden helemaal op stoom. Een schittering in haar ogen geeft aan dat de woorden regelrecht uit haar hart komen: "Veel problemen komen voort uit onwetendheid. Het gebeurt dat mensen een paard aanschaffen en geen idee hebben wat daaraan vastzit. Sommigen gaan zelfs zover dat ze het over het product

'goede merrie' of 'goede hengst' hebben. Ze staan er niet bij stil dat het een levend wezen is, net als zij zelf. Het komt regelmatig voor dat nieuwe eigenaren vergeten dat de paardentandarts regelmatig moet komen omdat paarden in de vrije natuur natuurlijk anders eten dan wat wij ze aanbieden. En daarnaast wil ik mensen heel graag bewust maken van gewoonten die echt slecht zijn voor het paard, zoals bekappen of beslaan met ijzers

en het gebruik van slecht passende zadels. Zo nemen we vaak één zadel voor één ruiter, die daarmee soms wel zes paarden berijdt. Of het zadel past of niet, dat maakt niet uit, de ruiter zit er lekker in."

'Kennis is wijsheid en wijsheid is welzijn'
"Op die manier krijg je allemaal mankementen aan het paard die wij hen als mens toebrengen", gaat Thomassen-Marcinski verder. "Het

gemak van de ruiter wordt dan het ongemak van het paard. Zo ga je voorbij aan wat het lichaam van het paard aankan. Het zou al zo'n verbetering geven als we zouden nadenken waarom we een bepaalde handeling doen: omdat we het zo geleerd hebben of omdat we vinden dat het bij het paard hoort? Mijn kreet is 'Kennis is wijsheid en wijsheid is welzijn'. Het gaat mij om het bewustzijn hoe je met paarden omgaat. Je kunt de prachtigste stallen hebben, maar realiseer je je wel dat de paarden de hele dag door tralies moeten kijken? Hoe zou je het zelf vinden als je zo elke dag moest leven? Wat zou dat met je gestel doen? Voor een paard is het ook funest, je kijkt niet door tralies in de natuur. Ik voel bij veel paarden op dat gebied stress ontstaan. Dan komt er bij me op 'jongens, denk nou toch eens na, waarom zou het paard niet naar buiten mogen?' Een reden is dat hij zichzelf zou kunnen bezeren. Maar in de stal bezeert hij zich in zijn hoofd. Een fysieke bezering is maar van tijdelijke aard, een mentale niet. Als hier meer bewustzijn in komt, niet alleen wat die tralies betreft, maar ook bij andere zaken, dan zou het

leven voor paarden enorm verbeteren. Daarnaast vind ik dat als paarden niet meer kunnen lopen of op welke manier dan ook geen economische waarde meer vertegenwoordigen, we ons er niet zomaar bij mogen neerleggen. Met verschillende complementaire therapieën is in heel veel gevallen verbetering en vaak ook genezing mogelijk."

'Dát wil ik'

Behalve haar liefde voor het vak, komt haar gedrevenheid vooral voort uit haar passie voor dieren. Toen ze 12 was, gaf iemand haar de gelegenheid om regelmatig op zijn paard te rijden. Dat deed ze graag, tot op een bepaald moment: "Opeens vroeg ik me af of het paard het wel zo leuk vond dat ik erop ging zitten. En ook of het wel oké was dat ik 'm tegen z'n buik schopte. Ik had zelf vaak last van mijn buik, dus ik kon helemaal invoelen hoe het voor een paard moest zijn als iemand daar tegenaan schopte om vooruit te gaan. Ik zag 'm ook elke keer in elkaar krimpen als ik aan de teugels trok om hem te laten stoppen. Zo is het bij mij begonnen."

'Het zou al zo'n verbetering geven als we zouden nadenken waarom we een bepaalde handeling doen: omdat we het zo geleerd hebben of omdat we vinden dat het bij het paard hoort?'

Toen ze 12 jaar geleden de 'humane' opleiding voor cranio-sacraaltherapeut volgde, hoorde ze over de mogelijkheid de therapie op paarden toe te passen. "Dát wil ik," ging het direct door haar hoofd. Rond die tijd kreeg haar eigen jaarlingveulen een ongeluk: "Normaliter kreeg ik het dier altijd heel rustig, maar na dit voorval lukte me dat niet. Ik voelde gewoon dat er iets heel ernstig mis was. De dierenarts kwam en schreef een spierverslapper voor. Volgens hem was er niet veel aan de hand. Mijn gevoel was anders, maar ik volgde toch zijn raad op. 's Avonds legde ik een deken op het veulen. Maar toen ik de andere ochtend ging kijken, was het dier overleden. Uiteindelijk bleek dat het veulen gestorven was aan gescheurde ingewanden. Deze gebeurtenis en dit verlies grepen me zo aan, dat op dat moment mijn besluit helemaal vast stond: ik ging zelf werken met en voor zieke paarden."

Vrolijke draver

Aanvankelijk was ze met haar werk helemaal gericht op cranio-sacraaltherapie. Ze begon een praktijk voor mensen, in Amersfoort, maar na korte tijd verhuisde ze naar de Achterhoek, waar ze een boerderij met een groot omringend stuk land betrok waar ze paarden alle vrijheid kon geven, die van haarzelf en die haar waren toevertrouwd om een aantal keren achter elkaar te behandelen. In Engeland had ze een opleiding 'cranio-sacraaltherapie voor paarden' gevolgd. Eén van de ervaringen die haar passie voor het vak nog groter maakte, was dat ze een paard zag galopperen over wie nog geen jaar daarvoor was gezegd dat hij altijd kreupel zou blijven. Ook Beauty, één van haar eigen paarden, knapte na een aantal behandelingen helemaal op. Ze had artrose, maar werd weer een vrolijke draver. "Cranio doet zoveel, ik vind dat mensen het gewoon

'Paarden zijn zó genereus naar mensen, ze verdienen dan ook het allerbeste dat we ze kunnen teruggeven!'

moeten weten!" vertelde ze destijds in een interview voor de plaatselijke krant.

Belangrijke combinatie

Ongeveer vijf jaar geleden startte Anja Thomassen-Marcinski zelf een opleiding 'cranio-sacraaltherapie voor paarden' op haar eigen woonlocatie. Het werd een groot succes. In totaal kreeg ze ongeveer 150 studenten in opleiding, waarvan een groot deel alle modules van de opleiding inmiddels heeft doorlopen. Maar haar ambities reikten verder, wat nu uiteindelijk is uitgemond in de Hippo Sofia Academie. Anatomie van het paard speelt in alle opleidingen daarvan een hoofdrol, een taak voor de dierenartsen die erbij betrokken zijn. Het is onderdeel van de medische basiskennis vanuit regulier oogpunt, die een belangrijke combinatie vormt met de overige opleidingen. "De reguliere inbreng is erg waardevol in het

aanbod complementaire geneeswijzen. Ik wil graag dat duidelijk wordt dat er meer manieren bestaan om een paard te genezen dan er alleen maar medicijnen in te pompen."

Wetenschappelijke achtergrond

De opleiding is breed opgezet en omvat vijftien verschillende opleidingen, waaronder medische basiskennis, cranio-sacraaltherapie, osteopathie, bioresonantie, shiatsu en lymfedrainage. Alle docenten opereren vanuit een wetenschappelijke achtergrond of zijn werkzaam als dierenarts of therapeut. En allemaal hebben ze de ervaring dat een paard sneller herstelt als je naast reguliere geneeskunde ook complementaire therapieën inzet.

Innovatief

Op de vraag of er niet al een dergelijke academie bestaat, schudt ze het hoofd: "Nee,

wat Hippo Sofia biedt, is beslist innovatief. Er bestaan wel veel losse opleidingen, maar het mooie hiervan is dat je als student een combinatie kunt maken van de opleidingen die je wilt gaan volgen. Dan heb je meer in huis als je gaat behandelen en kun je gericht aan het paardenwelzijn werken. Daarom zal ook geen enkele docent op de academie zijn eigen methode heilig verklaren."

Ze heeft het vermoeden dat haar initiatief zal uitgroeien tot iets heel groots in de paardenwereld. "We zetten hiermee een omslag voort die al in gang is gezet. En met die omslag bedoel ik een betere manier om met paarden om te gaan. Paarden zijn zó genereus naar mensen, ze verdienen dan ook het allerbeste dat we ze kunnen teruggeven!"

Voor meer informatie, www.hipposofia.com 🐾